

Det är naturligt, at denna i alla Stånd herrskande Höghdragenhet måste befrämja Uppigheten, oagtat den öfvermåttan stora fattigdomen. På Helgdagar och wid andra Högtidligheter prun- ta Hustrur och Flickor af de lägste Folks-Clas- serna nästan i lika Prydning och Ståt med de för- nämna Damerne. Klädedrägten är förnämsta Sys- temålet för deras Sorgfällighet, skulle de än hema beständigt lefwa af Fruktar och Grönsaker. Ofta har en sådan Donna, som yfwes i Sidenkläder, blott et enda Lintyg, som hon hölid i trasor twättar; såsom under detta warma Luststrek be- höfwes allenast kort tid til Torkning. Om nat- ten sofwa de alla nakna. Många Hustrur, hwil- kas Mån hafwa blott obetydliga Syflor, måste Högtids-dagarne hafwa bakom sig en Betjent i Livree, när de gå i Kyrkan; hwarföre de lega sig en Dagdrifware, som för 2 Gute Groschen i Tyska penningar bestridet detta wärf. Han iklä- der sig sitt Universal-Livree, och träder wördsamt bakom Signora. Annorstädes skulle detta förän- leda til åtlöje; men här twärtom wäcker det stö- re agtning, äfwen hos de Personer, som kånna et sådant Fruntimmer, och äro wist försäkrade om des Groschen-Contract.

Genom detta så allmänna Höghmod förqwäf- wes Munterheten, som härleder sig allenast ifrån et fritt Besnadsfätt, hwarifrån man här är wida skild. Ty alt hwad som hörer, ej allenast til den andeliga, utan ock til den borgerliga Regeringen i Staten, är i Prästernes händer, hwilka inne- hafwa fast alla betydliga Wärdigheter och Ambe-
ten.